

-1081-

פ ר ו ט ו ק ו ל ס ס 86

מישיבת ועדת הכספים, ניום א', ג' בחסות
חש"ד (23 בינוני 1974), בשעה 10:00.

נכחו:

חברי הוועדה:

י. קרגמן - היו"ר
ע. אמוראי
א. אפרת
ש. אדליך
צ. גדשוני
ב.צ. חלפון
א. סלמד
י.ש. פלוסין
ח. קורפו
ט. צמים
ה. שמעוני

קוזמביים:

ט. מנדלבאום - מנכ"ל משרד המסחר והתעשייה
א. שוסר - משרד המסחר והתעשייה
י. בן-שחר - משרד המסחר והתעשייה
ד. קנטרוביץ - המפקח על מטבע חוץ
ש. פרינקל - משרד האוצר

סוכני הוועדה:

א. קרשור

היועץ הכלכלי לוועדה:

א.נ. פלוג

רשם:

חבר המהרגמים בע"מ

סדר-היום:

חוק לתיקון ולהארכת חוקף של תקנות שעת חירום
(חשלוסי חובה), חש"ד-1974

חוק להארכת חוקפן של תקנות ההגנה (כספים), חש"ד-1974
קביעת מוסדות לעניין חרוטות מיבחדות
תקנות סט הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים
ובהאחזיות נח"ל) (תיקון), חש"ד-1974
תגמולים לנכסי רדיפות הנאצים

חוק לתיקון ולהארכת חוקי של תקנות שעת חירום (תשלומי חובה), תשל"ד-974

היו"ר י. קרגמן:
אני קיבלתי כמה הודעות: ניסים בא במקום ח"כ פת; שריד בא במקום ח"כ רונן; מויאל בא במקום שחל ושמעוני בא במקום חלפון. מאחר וחלפון, רונן ופת נסעו בשליחות הכנסת, הם לא יהיו כמה ימים.

אני פוחח את הישיבה. אנחנו נדון בחוק להארכת חוקי של תקנות שעת חירום - תשלומי חובה 1973. בחוק הזה, למעשה, אין שום שינוי לעומת כל החוקים אשר קיבלנו אותם לפני שנים, או שיש איזה תיקון קטן.

ג. קיטרון:
התקנה כפי שהיא מנוסחת היום קובעת שהשר ושאי לאסור את העברן הטובין כל עוד שלא שולם ההיתר וההצעה היא שהאיסור הזה יהיה אוטומטי ולא יהיה צורך בצו מאת השר כל פעם. אתם רואים זאת בדברי ההסבר. אנחנו רק מציעים או מבקשים מיו"ר הועדה להציע תיקון לתיקון המוצע ע"י הממשלה, היינו שהדבר לא יחול על טובין שהם משמשים ליצוא. אם יש הסכמה כללית לדון בתיקון בכלל, אני אסביר את זה.

היו"ר י. קרגמן:
אם יש הסכמה כללית לדון בתיקונים בבקשה, אם לאו - אז לא, אז אנחנו נלך לפי הכתוב בחוק הקודם פרט לתאריך שפה אני רוצה להציע עד ל-31 בדצמבר 1975.

י. ש. פלומין:
הנכון הוא שאני הגשתי הסתייגות לתקן את זה ל-31 במרץ 1975. אם זה דצמבר 75, אז בסדר. אני מבין שבכנסת הקודמת הדבר נדון וגם כן הייתה מטרה להאריך את זה למרץ 78 ועל דעת ועדת הכספים הוחלט לקצץ את זה בתקופה המבוקשת עד ליוני 1974 וזה לא בכדי, אלא כדי שאנחנו נוכל לדון ולהפוך בחוק לפרטיו.

מה שהייתי מבקש רק שהדבר בכל אופן יבוא לדיון לא עוד הפעם בדצמבר 1975 ואז שוב נאריך את זה.

היו"ר י. קרגמן:
קודם כל, כשאני אביא חוק לקריאה שניה אני אגיד שועדת כספים החליטה פה אחד שהחוק יהיה עד ל-31 בדצמבר 1975 בכדי לאפשר לשמור על התקנות וכדי שתינתן אפשרות יותר יסודית לדון בכל הנושא הזה בממשלה ובועדה, לפני שזה יבוא בחוק זה או חוק אחר. אני חושב ששנה וחצי הוא זמן סביר בכדי לעשות את זה.

רבותי, יש פניה להכניס תיקון לסעיף 7. אני רוצה לומר שאם יש הסכמה כללית לכך אז נדון ואם אין הסכמה, לא נדון.

מר שומר:
סעיף, תקנה 7, הוכנס בהתאם להצעת הועדה שדנה בשעתו בתקנות, לפני שנה ורבע. היא הציעה שאנחנו נציע את התיקון הזה ואני רוצה אולי להסביר את התיקון.

ידוע לחברי הועדה מה הן המטרות למען מטילים היתר. עכשיו, דוחים תשלום היטל זה כאשר הסחורה היא לצורך יצוא. אם דוחים את ההטל הזה והיבואן, היצרן, איננו מיצא, הוא משווק

בשוק המקומי, פירוש הדבר שלא שילם הטל והוא משתמש בכספי ההטל לתחרות בבעלי עסק אחרים שכן קיבלו הטל. אני חושב שהועדה היתה ערה אז לענין זה וביקשה, שאם הוא לא משלם את ההטל והוא לא משווק ליצוא, אלא לשוק מקומי, שהוא לא יוכל לעשות זאת לפני שהוא משלם את ההטל. הוא יוכל לשווק את זה, אבל שישלם את ההטל. אחרת זאת תחרות בלתי הוגנת. אין בזה כל החמרה, זה מתחייב מצד הדברים.

היו"ר י. קרגמן:
אני חושב שלהגינות המסחר והעסקים הסעיף הזה מתחייב. אחרת נפגע זה שלא שילם הטל ומוציא את הסחורה שהיא זולה יותר מזה שששלם את ההטל ולא יכול ע"י כך להתחרות. אנחנו לפני שנה ורבע פה ביקשנו לסתום את הפירצה שלא יצא שאיש יוציא סחורה ולא ישלם הטל.

אם אתם רוצים שישאר כפי שהיה, אני לא אלחם בעד זה.

א. אפרת:
הביאו תיקון שהוא סביר, הסמכות ישנה ורוצים להכניס את זה לתקנות. אם גובר מצב שהפעלת סמכותו של השר נתקלה בקשיים, למה לעכב תיקון? הענין הגון במסחר ובין הצרכנים.

ג. קיטרון:
יש תיקון לתיקון. לפי הנוסח יוצא שגם לגבי סחורה המשמשת ליצור סחורה אחרת ליצוא, גם כן אני זקוק להחר מאת השר. זה ירע למישהו, לדעתו בצדק, ולכן אם אתם מקבלים את תקנה 7 אני מחלק אותה לשני חלקים: (א) כפי שזה היה עד היום בלי מוצרים שהשתמשו בטובין. (ב) לגבי מוצרים כאלה ואני אומר למעט ליצוא.

ד. ש. פלומין:
אפילו אם נקבל את העקרון, יש כמה בעיות בניסוח שהיות והפכנו כאן את הנורמה ואנחנו יוצרים כל פעולה בניגוד לניסוח, הופכים אותה גם לעברה פלילית לפי סעיף 15, אני חושב שטוב יהיה שאנחנו נקפיד יותר על המינוחים ונראו מה קורה כאן.

אם אני, למשל, מעביר חזקה בטובין, רק עצם העברת החזקה - אני מוסר דברים לצביעה, זאת כבר עבירה, לפי הניסוח. אז צריך לנסח את זה שזה לא יהיה. אם אני רוצה להעביר לקבלן משנה לצבוע אביזרים - אסור לי להעביר את זה?

מדובר כאן לא לעשות כל עיסקה לסילוק ההיטל. שיעבוד זה גם כן עיסקה. אם אני עושה שיעבוד צף על כל המלאי שלי כערוכה להלוואה בנקאית, שוב פעם עשיתי עבירה. איפה ההגיון?

אז אני הייתי מבקש, אדוני היועץ המשפטי, אם אפשר להביא לנו נוסח - בעקרון אני מבין, יש איזה רציון בכוונה של זה - אבל אם אנחנו עושים כאן סעיף שהוא סעיף פלילי, צריך לנסח אותו כך שלא נהפוך את כלל ישראל לעבריינים. צריך לנסח שהכוונה תהיה ברורה וחד-משמעית, דהיינו לא לעשות דיספוזיציה של מכירה, בניגוד לכללי ההיתר וכו'. אבל כל יחד הדברים, מי צריך אותם?

ג. קיטרון:
ח"כ פלומין בודאי צודק בענין זה, אבל ח"כ פלומין בודאי יסכים אתי שעוד לא יצא חוק במדינת ישראל שאני לא יכול להביא דוגמאות שמביאים אותו לאבסורד.

למה אנחנו מחקנים את סעיף 15 א?
היום כחוב: מי שעובר על צו לפי סעיף 7 ואין כל שינוי מהותי. אם
אנחנו מקבלים את התיקון בסעיף 7, שאין הדבר יהיה אוטומטי, אז
הביטול הוא גם כן אוטומטי.

נלך לדוגמאות של ח"כ פלומין.
הוא מעביר את העבודה לקבלן משנה ופרקליט המדינה מגיש נגדו משפט
פלילי. אז תהא דעתנו על שופטי ישראל - ושמענו, כמה דברים בזמן האחרון -
אשר תהיה, את הביקורת הקטלנית על הפרקליט שיופיע במשפט כזה, אני
יכול לתאר לעצמי, הוא יעוף מביהמ"ש והמדינה תשלם הוצאות ובצדק.
דבותי, בכל חוק שיש סעיף פלילי, ח"כ פלומין ואני נשב ביחד בחדר ונמצא
דוגמאות תיאורטיות של עבירות שהוא כמוני יודע שלעולם לא נביא אותן
לביהמ"ש.

אני מבין שבועדה יוחלט שבכלל לא
משנים את הסעיף אלא משאירים אותו כמות שהוא. אבל אני הבינתי, ויתכן
שאני טועה, דבר אחד יש לי משותף עם חברי הועדה ואני שווה לחברי
הועדה: מותר לי לטעות. אם אינני טועה, הבינתי שהיה כאן
קונסנזוס לתקן את העניין אשר הצבענו עליו. אם כך הדבר, אני לא צריך
כאן לעשות עוד תיקונים.

היו"ר י. קרגמן: מכיוון שהחוק הוא עד דצמבר 1975,
נראה מה יצא מזה ואם יבואו תיקונים
הם יכולים לבוא עם החוק החדש, בדצמבר 1975.

ג. קיטרון: אנחנו מציעים שהקנה 7 תהיה כך:
"א. טובין שעליהם הוטל הטל - אני
משמש את המילים ומוצרים שביצורן השתמשו בטובין כאמור -
ב. מוצרים שביצורם השתמשו בטובין שעליהם הוטל החר, לא יעביר המחזיק
בהם את הבעלות ולא יעשה בהם כל עסקה, אלא דרך יצוא או בהתר בכתב
מאת השר".

כפי שהיזכרתי בשביל יצוא אני לא
זקוק להיתר מאת השר, החוק נותן את ההיתר.

היו"ר י. קרגמן: מי לאישור התיקון כפי שהוצע? מי
נגד? התקבל.

חוק להארכת תוקפן של תקנות הגנה (כספים), חש"ד-1974

רבותי, אנחנו עוברים לסעיף הבא.
חוק לקיום תוקפן של תקנות הגנה - אין כאן שום שינוי בסעיפי החוק.
יש רק שאלה של התאריך. אני מציע שגם זה יהיה עד דצמבר 1975, כשנה
וחצי עד אז. עד דצמבר 1975 יעשה נסיון לתת לתוק הזה מעמד יותר
ישראלי ולא שעת חרום.

מר קנטרוביץ: נעשה מאמץ להלביש את החוק במשפט
ישראלי.

ג. קיטרון: אחרי מה שקרה במליאת הכנסת לפני
שבועיים בקשר לחוק זה, הנוסח שהוא
לפניכם, השם לא נכון והתוכן לא נכון. אם אתם לוקחים את זה עם
ההצעה שהיתה אז בפני הכנסת, היא נקראת: חוק הארכת תוקפן של תקנות,

וכאן כחוב לקיום תוקפן ואנחנו הלכנו לזה כבר שנה וחצי לפי כלל פשוט מאד. אם רוצים להחיות חוק, מקיימים את תוקפן. אם באים, כפי שהממשלה המסודרת הלכה תמיד, ומעריכים את זה לפני המועד שעומד לפוג, מאריכים את התוקף ולכן השם צריך להיות כפי שהוצע: הארכת תוקף.

לכן אני מבקש שהנוסח יהיה כפי שהיה בפני הכנסת, היינו: חוק להארכת תוקפן של תקנות והסעיף: תוקפן של תקנות הגנה.

י.ש. פלומיין:
היות ואני מביין שפחות או יותר יש קונצנזוס על ההארכה ועל הציפיה שבהארכה בדצמבר 75 נברך על חוק חדש, יחד עם זאת אני לא יכול לצאת פסור מבלי להתייחס לתקנות כפי שהן עוד היום. אני מביין שיש די הרבה שינויים שנעשו בעקבות ועדת קטרוך, אבל יחד עם זה

ג. קיטרוך:
התקנות הן תקנות מסגרת, לכן גם הועדה המכובדת ששמה ועדת קיטרוך אמרה שאין צורך לתקן את התקנות בכדי לעשות כל ליברליזציה שרוצים וכל המלצות ועדת קיטרוך הובאו בשם כלם.

י.ש. פלומיין:
אני לא עד כדי כך בקי בחומר, אבל יש כמה דברים שאני לא יודע אם הם מעוגנים בתקנות או בצווים שהוצאו. יש למשל ענין של ארבע מאות אלף לירות שאמה צריך לפנות לוועדה, אני מניח שזה על הקצאת מניות מעל ל-400,000 לירות. אני מניח שזה מתוקף תקנה ולא מתוקף צו.

יש לי מישאלה: ישנה בעיה של מפעלים שחל עליהם חוק עידוד התעשייה ומפעלים אלה חייבים לפי החוק להוון 30% מהרווחים שלהם תוך 5 שנים וכו' לקבל הנחות לצרכי מס והם חייבים לעשות מניות, 400 אלף לירות הן מניות הטבה. כרגע שמפעל קטן כזה עובר אף-ה-400 אלף לירות הוא חייב לפנות אליכם לצורך ההתר וכו'.

אני חושב שצריך לשערך את הגבול של 400 אלף לירות בהתאם לשינויים ברמת הכסף, ביחוד במניות הטבה אני חושב שבכלל אין שום משמעות בפניה לוועדה וכל הפרוצדורה שמטילה רק עומס גם על המפעלים וגם עליכם. הייתי מביע משאלה לבדוק מחדש את הנושא הזה, לפחות לגבי מניות הטבה למפעלים ישראלים.

מר קנטרוביץ:
כפי שנאמר פה, זה לא נוגע לגבי עצם התקנות. לגבי ההוראות הנובעות מתוך התקנות, הדבר הזה ניתן בהחלט לשיקול, אנחנו נביא את זה בפני הגורמים המוסמכים בתוך האוצר והדבר הזה ייבדק.

מ. ניסים:
תקנות ההגנה בעצמן הן ארוכות, מסובכות ומטבכות - על זה שמענו וזה אחד התנאים לתמיכה, כך אני מביין, שתוך פרק זמן של שנה וחצי יבוא חוק חדש שיפסט. אבל עד אז, בכל זאת זו שנה וחצי ואני חושב שיש סירבול גדול, בירוקרטיה נוראה, בכל מה שקשור למתן אישורים של אגף מטבע חוץ באוצר.

במה דברים אמורים - עניינים של העברות של נכסים. פעם היה הכל נעשה ע"י משרד האוצר, ע"י האגף. לפני שנתיים או חקופת זמן כזאת העבירו חלק מזה לידי הבנקים. זה הקל הקלה עצומה. בלעדי זה אינני יודע איך אפשר היה לעמוד בקבלת האישורים הללו. זה

הפך את האישור לדבר סביל. לא כן בקשר לחלק אחר של העברות, למשל מתושבי חוץ לתושבי הארץ. המדובר במכירות. לזה עדיין נדרש אישור האוצר. התור הוא של חודשיים ויותר, נגרמות תקלות עצומות לאנשים ואין לזה שום הצדקה.

אני חושב שהגיע הזמן, כשם שהועברו לבנקים כמה דברים המובנים מאליהם, הייתי יכול להביא עוד דוגמא, למשל: אדם שרוצה להעביר 100 לירות או 60 לירות לחו"ל, איזו מתנה קטנה, איזה חוב שהיה לו להחזיר, הוא צריך ללכת לאוצר. זה מעמס עצום על האזרח הזה. לא יתכן שכל דבר קטן צריך יהיה ללכת לאוצר לקבל אישור, למלא כל הטפסים, ב-5 העתקים וכו' ויש להמתין בלי גבול.

אני מציע שעוד לפני קבלת חוק חדש, וזה בטמכותנו לדון על דברים כאלה כאשר דנים על הארכת תוקפן של תקנות שעת חרום, שהאוצר יעשה כדי להקל מהסבל הנורא העובר על אזרחים רבים או על תושבים רבים (תושבי חוץ) לפשט על ההליכים ולהעביר חלק ניכר מהדברים הפשוטים שניתנים כדברים המובנים מאליהם לבנקים ישירות. הגיע הזמן לכך.

מר קנטרוביץ:

שתי הערות ששתיהן מעוגנות בחוק החוק ולא בתקנות עצמן. על חלק מהן דנה ועדת קיטרון והשיפור שחל בקשר למכירת נכסים לתושבי חוץ היה בין השאר תוצאה של ועדת קיטרון שאותה העברנו לבנקים. אנחנו ניסינו בשעתו גם לבדוק אפשרות להעביר את מכירת הנכסים ע"י תושבי החוץ לבנקים, אבל הדבר לא קרה משתי סיבות עיקריות: (א) הדרישות שאנחנו דרשנו מהבנקים כדי להבטיח שהדבר יעשה מבלי שירוקנו את קופת המדינה עקב מכירות נכסים - ספקולציה בנכסי חוץ - היו כאלה שהבנקים לא היו מוכנים לקבל על אחריהם. הבנקים לא מוכנים לקבל על עצמם את האחריות. (ב) לגופו של ענין, מדוע הבנקים לא רצו לקבל עליהם את האחריות - משום שהדרישות שלנו למכירת נכסים בתנאים של עליית מחירי נכסי דלא-ניידי הם קשים. אדם קונה באלף דולר בשנה מסויימת ומוציא 100 אלף דולר אחרי 5 שנים. דבר כזה מחייב בדיקה. הדבר מחייב החזקת מערכת תיקיה מרכזית. אחד קנה את זה בבנק דיסקונט, הוא רוצה למכור את זה בבנק לאומי, יתחילו להעביר את התיק מבנק דיסקונט לבנק לאומי בדרך הוא ירצה לעשות את העיסקות שלו בבנק אחר. זאת בעיה. הבנקים שמומחים לענין הזה אמרו שהם לא מוכנים לקבל את זה עליהם.

לגבי היסורים - היסורים הם לא יסורים, משום שמה שקרה, הפיגור הגדול שהיה בשעתו חוסל עד למלחמת יום הכיפורים. בעצם העיכוב שהיה עד מלחמת יום הכיפורים היה בין 2 ל-3 שבועות ובדרך כלל מי שהיה אשם היה העורך-דין שהיה מייצג. תמיד היה חסר איזה נייר, איזו הערכה, הוא לא הסתדר עם מס שבת וכו'. אנחנו הידבקנו את הפיגור שהגיע ל-3 חודשים אחרי המלחמה והיום, רק ביום ששי זה, בדקתי מה הפיגור והוא: בין שבועיים לשלושה שבועות. ישנן דוגמאות של 5 חודשים, אבל אז העסק מסובך, לא בגלל הענין.

אני מוכן להסביר לך על כל תיק שישנו שתיווכח שהפיגור הוא לא מעבר לרציונאלי.

לגבי העברות קטנות, לזה גם נימצא פתרון - אנחנו על תמיכות אישיות עד סדר גודל של 100 דולר העברנו באופן חופשי מבלי לבקש המלצות ואין בעיה בנקודה הזאת. רכישת ספרות או דברים קטנים של יבוא קטן, חלקי חילוף קטנים - במסגרת ועדת קיטרון הכל הומלץ ובוצע.

טוב, רבותי, אני מציע לאשר. מי לאישור, ירים את היד? עד לדצמבר 1975. בזה סיימנו.

החברה להשקעות של בנק דיסקונט מבקשת להנפיק סידרת איגרות חוב בשווי כולל של 5 מיליון לירות. איגרות חוב יפדו בתוך 10 שנים מיום הנפקתן וישאו ריבית של 4% לשנה שתשולם אחת לשנה. הקרן והריבית צמודות למדד המחירים לצרכן. כספי הנפקה יונפקו אצל החשב הכללי בתנאי פרעון הצמדה וריבית זהים לאגרות חוב.

ובכן, זה באמת דבר רגיל שאנחנו עושים את זה באופן סטנדרטי. יש חוק עידוד חסכון, זה אגרות השקעה של בנק דיסקונט.

ש. לורנץ: איך הבנק או הבנקים מסוגלים היום להתחייב צמוד למדד, אם הממשלה-האוצר חושבים בכל הרצינות לא לאפשר למוסדות, לחברות צמוד למדד בלי מס הכנסה וכל השאר - איך הם יהיו מסוגלים.

הגנרל י. סרגמון: כל זה, זה חלק של תקציב הממשלה. כשדנו בתקציב המדינה, בהכנסות המדינה, לקחנו בחשבון איקס מיליארדים של גיוס כספים ע"י הנפקה. לכן כתוב פה שכספי הנפקה יופקדו אצל החשב הכללי.

אנחנו עוברים לסעיף שני, גם כן בנק דיסקונט. הוא מציע אגרות חוב בשווי נקוב של 15 מיליון. איגרות חוב יפדו ב-10 תשלומים שנתיים רצופים ושווים בערכם הנקוב, החל מתום השנה החמישית להנפקתם וישאו ריבית של 4% לשנה, הריבית חשולם אחת לשנה. הקרן והריבית צמודות למדד המחירים. כספי הנפקה יופקדו אצל החשב הכללי בתנאי פרעון, הצמדה וריבית זהים לאגרות החוב.

זה אותו הדבר, עם סכומים אחרים.

חוק עידוד חסכון של בנק אפוחיקאי, מסחר וחעשיה, חברה פיננסית של בנק לאומי וכו' - המדובר ב-30 מיליון ל"י ואותם התנאים: 4%, הקרן והריבית צמודות למדד המחירים וכספי הנפקה יופקדו אצל החשב הכללי.

מדובר על בנק לאומי, חברה להשקעות, ובנק יהב לפיתוח חקלאי - 20 מיליון לירות, 4% צמוד, אותם התנאים וכספי הנפקה יופקדו אצל החשב הכללי.

מי לאישור, אבקש להצביע? איך נגד.

א. קירשנר: בין מדור 9 ל-10 יש מכתב מאגמון בענין תגמולים לנכי רדיפות הנאצים. אנחנו בעת התיקון האחרון בחוק המלצנו להשוות את התגמולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים לחוק נכי המלחמה בנאצים.

מדובר רק על תשלום.

א. קירשנר: אבל הדבר הזה לא נכנס לחוק וזה דורש תיקון נוסף לחוק. היות ולא הספיקו להוציא את התיקון הם רוצים את אישור הוועדה להתחיל לשלם את התגמולים לפי ההצעה של הוועדה, החל מה-1 לאפריל 1973. המכתב נימצא בתיק ואפשר לקרוא אותו.

היו"ר י. טרנמן:
רשמנו לפנינו שמשרד האוצר מכין חוק ביחס לתיקון התגמולים לנכי רדיפות הנאצים ורשמנו לפנינו שעד הבאת החוק הם ישלמו את זה רטרואקטיבית מ-1 באפריל 1973 בהתאם לכך.

מי לאישור אבקש להצביע. מי נגד?

אין נגד.

א. קירשנר:
בין מדור 8 ל-9 יש שתי בקשות לפטור מוסדות מתרומות מיוחדות. אחד, הסוכנות היהודית בענין פטור מקס הכנסה על תרומות מיוחדות. השני, קרן שניידר - קרן למילגות לימודים ע"ש גד שטינברג.

י.ש. פלומין:
קבעו תרומה של 100 אלף לירות, הקימו חברה ועכשיו לפי זה מבקשים ליצור קרן עם פטור. מכיוון שזה מישהו שנפל במלחמה, קשה להתנגד לזה.

היו"ר י. טרנמן:
אבודה שנוסדה לפי חוק אגודות העותומניות. קרן ע"ש גד שטינברג ז"ל שנפל במלחמת יום הכיפורים והמשפחה מנציחה את שמו ע"י יצירת קרן בסך 100 אלף לירות שנתקבל מחברת משה שניידר בע"מ. עיקר מטרת הקרן: להקים, לייסד, לנהל, לקיים ולהפעיל קרן מתמדת שפירותיה יהיו קודש למטרות מימון לימודיהם וגם המשך לימודיהם והשתלמותם של נכי צה"ל וגם של נזקקים אחרים. להעניק מילגות לימודים ולחלק את הפירות שתניב הקרן בין נכי צה"ל ונזקקים אחרים למטרות מימון או עזרה במימון לימודיהם או המשך לימודיהם והשתלמותם. הקרן תחלק מדי שנה בשנה במועד שתקבע את הפירות שתניב הקרן בשנה החולפת בתור מילגות לימודים, המשך לימודים או השתלמות של נכי צה"ל ונזקקים אחרים. המילגה שתוענק תהיה לשנת לימודים אתה. המבקש לקבל מילגת לימודים נוספת יצרף לבקשתו המלצת המוסד בו הוא לומד הכוללת הישגיו בלימודים בשנה החולפת.

י.ש. פלומין:
מה קורה אם אחרי 4 שנים המשפחה מחליטה לחסל את הקרן? האם חל על זה אותו הסעיף שאומר שהפרש יעבור לתאגיד אחר עם מטרות דומות וכו' וכו'? אני הייתי מציע שנתנה את זה בתנאי שברור שזה קרן מתמדת שלא ניתנת להחזרה.

היו"ר י. טרנמן:
אני מקבל את זה. יכול להיות שהקרן תתפרק ותעבור למטרות דומות.

י.ש. פלומין:
זה מה שאמרת. למטרות דומות, אבל שלא תחזור לתורם.

היו"ר י. טרנמן:
טוב, רבותי, אני מביין שהתנאי הזה הוא מובן מאליו. אני מציע לאשר.

אני מביין שאין התנגדות.

א. קירשנר:
יש שאלה לוועדה. אנחנו תיקנו את חוק עידוד החסכון לגביליחכנידת חסכון. שהאוצר יכול להוציא תקנות לגבי תכניות סטנדרטיות ואז אפשר לאשר תכניות בלי אישור הוועדה אלא תוך הודעה לוועדה. יש הצעה שנעשה תיקון

מקביל גם לגבי מיסיות. יש הצעה לאפשר לאוצר גם להוציא מיסיות.

ג. יו"ר י. טרנמן:

כשחבוא ההצעה נדון, ענין המיסיות זה משהו אחר, אנחנו צריכים לדעת כמה יש סה"כ אמיסיות, מהו הדין וחשבון, איך זה הולך, זה לא קשור עם אותן חכניות חסכון שזה דבר שולי בכל הענין הזה. ענין המיסיות מגיע לשכומים של מאות מיליוני לירות ואנחנו מוכרחים שזה יהיה לפנינו.

כשישלח לנו המכתב, יבואו וינמקו אז נדון, זה לא יכול להיות דרך אגב.

א. קירשנר: אני רק רוצה להפנות חשומת לב ששר האוצר שלח מכתב השלמה למכתב זה בו הוא מציע כי הפטור הנחה ממס לתושבי שלומי יועלה מ-750 ל-1,000 לירות ולתושבי מעלות מ-600 ל-1,000 וזאת בהתחשב במצבם הבטחוני של שני ישובים אלה. זה בעקבות קריה-שמונה.

ג. יו"ר י. טרנמן: ובכן, ביחס למעלות ושלומי - אין התנגדות.

הפטור ממס לתושבי האחזויות נח"ל ניתן למי שהיה תושב האחזות 12 חודשים רצופים לפחות בשנת מס מסויימת. הפטור יינתן באותה שנת מס בשיעור, שוב, כיחס של סכום הכנסתו של תושב כאמור שהושגה בעת היותו תושב האחזות באותה שנת מס, ובלבד שלצורך קביעת שיעור הפטור לא מובא בחשבון ההכנסה שהושגה בעת היותו תושב האחזות כל סכום העולה על הסכום הנקוב בתקנות לצו אותו ישוב כפול מספר החודשים בהם היה תושב האחזות באותה שנת מס. שיעור הפטור נע בין 750 לירות לחודש לגבי תושב מצפה רמון, שלומי, קריית שמונה, בית-שאן, חצור. 600 לירות לחודש לגבי תושבי נתיבות, שדרות, אופקים, מעלות. 400 לירות לחודש לגבי תושבי דימונה, ערד, כרמיאל. 250 לירות לגבי תושבי מגדל העמק.

הפטור ממס של תושבי הישובים בשטחי פיתוח והתיישבות חדשה יינתן למי שהיה תושב ישוב כאמור שנה משנת המס שבתקופת הפטור של הישוב.

אני קורא בדף 2' למטה. תקנות האחזויות נח"ל: להאריך את תוקפן של התקנות לשתי שנות מס נוספות, היינו לשנת המס 1974-75. להוסיף את הישוב שדה בקר לקבוצת הישובים הנהנים מפטור ממס בסכום של 750 לירות. להוסיף את הישוב עין-גדי הנהנים מפטור אר הנחה ממס בסכום של עד 400 לירות להודש.

רבותי, אנחנו נסתכן. יבוא מר נוידרפר. אני לא אעמיד להצבעה דברים בלי הסברים של מר נוידרפר.

ע. פיינרמן: אני מתפלא על ידידי קורפו שלא טרח לקרוא. אילו היה טרח, היה לומד לדעת שהמדובר על ישובים והאחזויות נח"ל.

אין פה שום נושא חדש. אנחנו הלא עוסקים בנושא הזה שנים ומכירים את כל המטרייה. מה שמוצע פה, מוצע פה להגדיל פטור בכמה ישובים ולכלול כמה ישובים נוספים. השאלה היא אם משהו פה רוצה שיוזמן נוידרפר, אבל אני לא חושב שצריך להזמין אותו, אין כאן מקום להסברים שלו.

ש. לורנץ:
אני מסכים מראש עם כל ההנחות, אבל יש
כאן משהו שבכל זאת דורש הסבר. קראנו
עכשיו שדה בקר - אינני מתנגד - אבל מישהו יכול לשאול למה שדה-בקר
כן, ולמה ב-750 לירות ולמה לא ב-600 לירות, ולמה לא ב-1,000 לירות?

אנחנו נכנסים לסבך. תשלום מט הכנסה
יהיה כל כך שונה, לגבי כל נקודה, לגבי כל ישוב, שבהחלט דורש הסבר.
אני רק רוצה לשמוע הסבר כדי שאנחנו לפחות נדע מה הם הכללים, לפי
מה ולפי זה נפשט.

הסר ר. ס. קורנצון:
אני רוצה להגיד למר לורנץ שלפי דרישה
שלנו, בשביל פישוט העניין ולקבוע קבוצות
ברורות, מי 400 ומי 600 ומי 1,000, - מונחה ועדה שעליה דיווח מר
נוידרפר בפני הועדה, ועדה ממשלתית אשר קבעה את הדברים לפי קריטריונים
אלה כי אישור כזה נכנס ל-600, 500 וכו'. פרט לכמה מקרים שקרו בקרית-
שמונה, אז אנחנו בעצמנו אישרנו ועכשיו זה עניין של מעלות ושלומי. זה
אנחנו עשינו באופן יוצא מהכלל, עקב המסיבות.

לכן אני מציע לדון בזה ביום שלישי,
כפי שקבענו לסדר היום.

ביחס לשלומי ומעלות אנחנו מאשרים.
מי בעד, נא להצביע. מי נגד? אין נגד. על כל היתר נדון בישיבה
הבאה.

הישיבה נעולה.